

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 02-18-02- [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted]

5. עם זאת, מעבר לאמור לעיל מתבקש בבקשה גם איסור פרסום שמה של המבקשת, באופן שהכרעת הדין תפורסם מעתה עם השם "פלונית". זאת, בטענה שפרסום שמה של המבקשת בהכרעת הדין פוגע באופן בלתי מידתי בזכותה לכבוד, בשמה הטוב, בפרטיותה ובחופש העיסוק שלה. עוד נטען – נוכח העובדה שברקע ההליך עומדת מערכת יחסים פרטית של המבקשת – כי הכרעת הדין כוללת פרטים המתייחסים לכך ועל כן פרסום שמה פוגע בפרטיותה; הגם שהבקשה אינה מציינת מהם הפרטים שנכללו בהכרעת הדין ושיש בהם משום פגיעה בפרטיות.

6. בהתחשב בכל הנסיבות הנ"ל נטען בבקשה שיש מקום לאיסור פרסום שמה של המתלוננת. זאת, מכוח הוראות סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן – חוק בתי המשפט), אשר מאפשרות איסור פרסום כל פרט מפרטי הדיון "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות".

7. עוד יש לציין כי בבקשה, כמו גם בתשובה לתגובת המשיבה, חזרה המבקשת וטענה כי אין כל אינטרס ציבורי המצדיק את פרסום שמה, וכי המשיבה לא הצביעה בתגובותיה על קיומו של אינטרס ציבורי כאמור.

8. המשיבה ציינה בתגובתה כי עניינה של המבקשת אינו נכנס בגדרי החריגים לפרסום לפי הוראות סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, כמו גם לאמור בהנחיית פרקליט המדינה הרלוואנטית, ועל כן אין מקום לאיסור פרסום שמה של המבקשת.

בתגובה נוספת הבהירה ב"כ המשיבה כי ההתנגדות האמורה אינה כוללת התנגדות לאיסור פרטיה האישיים של המבקשת המופיעים במסמכים מושא הבקשה.

ב. היבטים משפטיים-עקרוניים:

9. עקרון פומביות הדיון הוא עקרון יסודי חוקתי במשפטנו ומעוגן כיום בהוראות סעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה. לא כאן המקום לערוך ניתוח מקיף של טעמי העיקרון והצדקותיו, ולענייננו די בציון הנקודות הבאות:

(א) מעקרון פומביות הדיון נגזרת, בין השאר, הזכות לפרסום דברים שנאמרו בדיונים משפטיים ופרטים שנתגלו בהם, לרבות שמות הצדדים לדיון (ר', רק לשם דוגמא, ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' עו"ד פלוני (27.02.2008), בפסקה 7 לפסק הדין; בש"פ 7630/16 מדינת ישראל נ' דרוקר (01.02.2017)).

(ב) על החריגים לפומביות ולפרסום, שנקבעו בדיון, אין להוסיף בדרך של פרשנות. בנוסף, נוכח היותם חריגים, יש לפרשם על דרך הצמצום ולעולם תיטה הכף לעבר הפומביות. כך, למשל, פגיעה בשם הטוב אינה נכללת בגדרי ההגנה על הפרטיות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 02-18-02- [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted]

- דרך הצמצום. בנוסף, המבקשת לא הצביעה על פרטים קונקרטיים בהכרעת הדין המתייחסים לעניינים שבליבת הפרטיות ושבפרסומם יש משום פגיעה חמורה בפרטיותה.
14. לכל אלה מצטרף השיהוי הניכר שבהגשת הבקשה, אשר הופך אותה – בכל הקשור לאיסור פרסום שמה של המבקשת – גם לחסרת נפקות מעשית, כאשר הכרעת הדין פורסמה ברבים ומופיעה במאגרים המשפטיים ובפרסומים נוספים. אכן, אין זה סביר כיום – בחלוף למעלה מחצי שנה לאחר שהכרעת הדין ניתנה ופורסמה – להורות על איסור פרסום שמה של המבקשת בהכרעת הדין, איסור שגם ספק רב אם יהיה מעשי.
15. שונה היא המסקנה בכל הקשור לבקשתה הנוספת של המבקשת, היינו בקשתה לאיסור פרסום של מסמכים מתוך התיק הכוללים פרטים אישיים שלה. זאת, בשני רבדים מצטברים: ראשית, ניתן לראות בפרסום באינטרנט של מסמכים הכוללים פרטים אישיים ספציפיים, אשר נוגעים להיבטים שונים בחייה של המבקשת, משום פגיעה חמורה בפרטיותה. יוטעם, כי מדובר במסמכים ובמידע שככלל אינם מפורסמים ברבים ולא ידוע כיצד הוצאו מהתיק והגיעו לאתר האינטרנט בו פורסמו. שנית, מדובר בפרסום מסמכים באתר אינטרנט ספציפי, כך שצו איסור הפרסום יכול בהחלט להיות מעשי ובעל נפקות – גם בדיעבד. עוד יש להזכיר כי ב"כ המשיבה, בהגיונותה, לא התנגדה לבקשה נוספת זו.
16. אשר על כן אני דוחה את הבקשה לאיסור פרסום שמה של המבקשת.
- עם זאת, אני נעתר לבקשה הנוספת, ומורה על איסור פרסום של מסמכים מתוך התיק הכוללים פרטים אישיים של המבקשת, לרבות המסמכים המנויים בסעיף 2 לבקשה.

ניתנה היום, ב' סיוון תשפ"ב, 01 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

שאול אבינור, שופט

